

Motion till riksdagen 2010/11:So469

av **Hillevi Larsson (S)**

Organdonation

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att den som inte motsatt sig organdonation under sin livstid ska klassas som organdonator efter sin död.

Motivering

Köerna för organdonation är långa i Sverige och läget har förvärrats på senare år. Med tanke på att det är en fråga om liv eller död för alla som väntar på organ borde denna fråga vara högt prioriterad. Trots det stora behovet har vi en lag som säger att organdonation inte får ske om det inte finns skriftligt bevis för att den som avlidit kan tänka sig att donera sina organ. I annat fall kontaktas de anhöriga, som får fatta beslutet i enlighet med vad de tror att den döde ville. Allt detta tar värdefull tid, är ett svårt beslut för de anhöriga att fatta och resulterar i att alltför få donationer sker.

Det är därför dags att vi ansluter oss till det system som tillämpas i Finland, Spanien och Österrike. Där säger lagen att den som inte vill donera sina organ efter sin död uttryckligen ska meddela detta. Annars klassas man som organdonator när man avlidit. På samma sätt som vi förutsätter att den som är i behov av organdonation för att överleva samtycker till detta, på samma sätt bör vi förutsätta att den som inte längre är i behov av sina organ (efter sin död) samtycker till att hjälpa någon annan att överleva.

Är man beredd att ta emot organ under sin livstid borde man rimligtvis också vara beredd att donera sina organ när man är död. Allt annat är ologiskt och måste därför aktivt meddelas för att det ska beaktas. Spanien toppar idag statistiken med 34 organdonationer per miljon invånare. I Sverige har vi bara 15 organdonatorer per miljon invånare. I Spanien finns särskilda enheter på sjukhusen som enbart ägnar sig åt att koppla ihop givare och mottagare av

Fel! Okänt namn på

organ för att kunna rädda så många liv som möjligt. Detta borde vi i Sverige ta efter.

Första steget är att vi ändrar lagen så att den som inte aktivt motsatt sig organdonation förutsätts samtycka. Detta vore också ett steg som går i linje med de flestas inställning. De flesta kan tänka sig att donera sina organ efter sin död men har inte anmält detta till myndigheterna. När de är döda är det för sent, då kan man inte fråga dem.

Den primära uppgiften borde vara att rädda så många liv som möjligt, idag hindras denna uppgift av en lagstiftning som snarare försvårar än underlättar organdonation.

Stockholm den 26 oktober 2010

Hillevi Larsson (S)